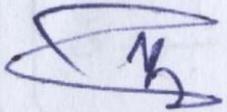
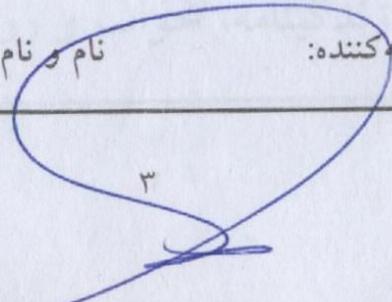

عنوان خاطره: محمد رضا فخرزنده چهارم خانواره اش بود و چون خانواره اش خلیه به امام
 که رضا اعتماد داشتند این اسم را بر اسب گذاشتند و در وقت نوبت از جان بگریزی
 محمد خلیه زرت بود و در کتاف و زری و در خانه خلیه نگه می کرد و نسبت به خواهرهاست
 خلیه جویمان بود و وقتش مشغول پیدا می کردند محمد بر اسبان حل می کردند و خواهرش
 باشد و خوش مشغول پیدا کرده بود محمد او را آورد خانه و تا وقت مشغول اسبان حل نشد
 از ادب هاری می کرد و فعالیت های انقلابی در آن خلیه شرکت می کرد بلافاصله بود
 از پیروزی انقلاب رفت بیمارستان و تمام عکس های شاه را جمع کرد و وقتش محمد جمله
 را سر ساختند هر شب تا ۱۲ اسب می رفت برای کمک و وقتش ساخت محمد تمام شد
 کلان بزرگ داشتیم آن را برای سید درد شولس پرستاری بود بعد از غایب هاری
 قرآن و دعا می خواند خلیه با هم جویمان بود و موقع دعا کردن همیشه سلامتی همه را
 می خواست خلیه بر مریض چهار سید می کرد و بیدار یک خانواره از شهرستان آمده بودند
 و آنجا اینها مریض شده بودند و دست محمد دیده بود حالشان بد است خلیه به آنها رسیده
 بود و آنجا را آورد خانه و نسبت این خانم از شهرستان آمده و اینها غریب است آن
 خانم را در خانه خودشان نگه داشت تا خانواره اش آمدند و سالها روحی بخاک آن
 زبان یک اتاق بستند دستم خودش می رفت در ایوان می خوابید تا آن خانم
 راحت باشد خلیه سر به زرد بچیب بود و اصلاً به ناختم نگاه نمی کرد زبان خودت
 نظامی بودند و می خواستیم سر دوستان را از ایمان ختم محمدین را بر بیمارستان

نام و نام خانوادگی و امضاء راوی:

نام و نام خانوادگی و امضاء مصاحب کننده:

فاطمه باقری

که خودش بیمار گشت هر راه دایره‌ها او را گرفته بودند و انگش زده بودند
 و با فراصحت او را نماند راستند و قشر آید خانه صلیب نازک است بود برای زایمان
 ۲۰ روز صفت رفت و رفت (من خواهم خودم همه کارهای بچه ام را انجام بدهم بود
 خواب دیده بود که یک آقای به او می‌گوید بلند شو لباس رزم بپوش بعد از این
 آن خواب محمد از این رویه آن رو شد و رفت من باید بروم و بالاخره رفت و بجهت
 شد هر زخم هاشم می‌گفتند در حال آوردن حجره‌ها به بجهت بود که به خودش هم
 چهارم زدند رفت اول آقا رفت و بعد دوباره از طرف بیمارستان به عنوان
 پرستار رفت صبح خود شهادت گرفت یک سرباز عراقی را می‌خواستیم تکلم کنیم
 زن و بچه اش را در آورده و قشر عکس‌ها را دیدیم دم بی‌فدا او را اندیم و او را اسیر کرد
 دفعه آخر صلیب نورانی شده بود و فرخ می‌دانیم که این دفعه شهادت می‌شود صلیب سفارش
 بچه هاشم را کرد آقا قبل از شهادت رفت ۱۲ تا عکس گرفت که هم در انقدر
 عکس گرفته گرفت برای شهادت گرفت با همیشه شوقی که از در می‌گفت یک تیر و ۸۰
 سانه متر هم ز فرخ دارند و قشر پر سیم کاست ۲ گشت ۱ اول گلستان کهدا
 زانید بیمار آن می‌کردند و محمد برای نجات مردم می‌رفت به کربلای تک‌تک چهارم خورده
 بود و در کجا در بیمارستان بستری بود و با اینکه دتر بخش گفته بود تو هنوز باید
 استراحت کنی آقا قبول نکرد و رفت صبح هر زخم هاشم صلیب از اردتوب می‌درند
 و می‌گفتند ما برای شوقی او را در خاک هاشم می‌کردیم و من خندیدیم و صلیب به یاد کردن
 حجره‌ها علامت راست و می‌گفت من باید حتماً آنها را نجات بدهم می‌گفتند یک از زنده‌ها

نام و نام خانوادگی و امضاء مصاحبه کننده:

نام و نام خانوادگی و امضاء راوی:

که هم جنسش تیر خورده بود و بمن توانست راه سردی در ضارفت اورا کت داد و
 فرستاد شرح عقب من گفتند همیشه بقیه من رفت ابروید استراحت کنیز من هستم
 به خانواره های کهد اصلیه من رسید ایام محرم چند روز قبل از عاشورا فاکتور اورا
 نزد بدیم و برای غزاداری من رفت و صلیه به امام صبح علاقه داشت و خودش هم
 روز عاشورا اشکده شد زمان انقلاب من و محمد رضا امام در یک بیمارستان کار
 می کردیم و یاریم اسب که اورا در بیمارستان علاقه بخش می کرد بعد او من را در بیمارستان
 دیدن بود و حدود ۲ ماه من را تعقیب کرده بود، رئیس بیمارستان چون اطلاق
 محمد صلیه خوب بود اورا صلیه دوست داشت بعد محمد علوی از رواج با من را برای
 رئیس گفته بود و یک روز من را ایوان ریاست خواستند و تشریح من را اهل بدیم
 همه هستند و محوی محمد رضا هم است و آن روز رئیس پرسیدی از من برای محمد
 خواستگاری کرد اول پدر و مادر محمد بنی الف بودند که محمد از امینان زن بگیرد اما محمد
 گفته بود صبر آر شده قد همه را من زنم و من فقط اسنان را می خواهم و بالاخره
 خانواره اسب را ضعیف شدند و از رواج کردیم حدود ۸ ماه بعد بودم برای خرید
 که رفتم صلیه حساب و تقصیر بود و قسمی من دیدم خود شنده اطلاعات خوب نسبت
 از آن معازره خریدیم کرد صلیه روی محاب حساب بود صبر در محیط کار استم بود
 من را صدا من کرد و در محیط کار صلیه با من سرو کسب من بر خوردن کرد طوریکه بقیه
 من فهمیدند ما زن و شوهر هستیم و قسمی حاصل بودم من رفت از آنکه خانه بیمارستان
 غذای من را هم آورد و چون برای من می آورد برای بقیه هم کارهایم هم می آورد

۷

نام و نام خانوادگی و امضاء راوی:

نام و نام خانوادگی و امضاء مصاحبه کننده:

که ضربه زد و دست در خون بچه جان کوبید بود به او من گفت کشتن بابا و ضربه
به او رسید پس هر که بچه را حرام می برد و عموها سینه را سوار می کنند با او است سواری
می کرد هر چه که دوست داشت برایش می خرید من گفت من خواهم وقتی بچه حرام
بزرگ می شود هر چیزش خوب باشد بچه حرام زود و رادوست داشت محمد رفت
برایش هر لباسهای زود و را خرید وقتی من رفت صبحه برای بچه یک تانک بزرگ
خرید بود برای من هم لباس خرید سلیمان ضربه خوب بود و یک هفته وقت
از اهواز آمده بود برای من لباس آورد و منم دلش برای ما شد به
دوستانش من گفت ۲ روز جای من بمانید و من آقا خانه از زر که من آقا دست
آورد سب هم بود بچه را بیدار می کرد و در دست با صبح نمی خوابید و با بچه بازی می کرد
و هدیه ها سینه را در آن کلاس ششم درس خوانده بود و بعد رفته بود در کلاس و روزی
به پیشش نگاه می کرد ضربه زود بود سینه بچه ها سینه را فرج می کرد و سینه انداز
نمی کرد ضربه به آریان نگاه می کرد یک بار یک درخت پول ندانست محمد رضا خزینه
بیاستان او را داد یا ماهی و منم یک حرفی فوت می کرد و خزینه انتقال
خود را ندانستند محمد با سینه شصت خورش صنازه را برایشان می برد
از سینه در بیاستان به هر گاه می کرد به او من گفتند یا به دو ۱۱ برایش غنیمت
و خوری فوق نمی کرد به تازی ضربه اجبت می راد یک روز در میان حرام می رفت
و ضربه روی نظم خورش بچه ها حساس بود ماهی که من سر کار بودم منم
روی پشتهای سر کار من را هم می سست و اتوم می کرد وقت سینه خریدم هنوز محمد

نام و نام خانوادگی و امضاء مصاحبه کننده:

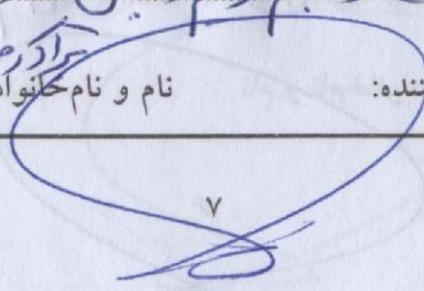
نام و نام خانوادگی و امضاء راوی:

که او همیشه نلغند بود و میخواستیم بروم شو کرد ضلای خوشی تیب بود و تیر طافوها
 جلوس را رفتند از سبب مشک و با آب حرف زد با فو رها به او گفته بود فاسد
 ضلای با آب و جویان بود و با هم دوست بود زیاد اهل تلوزیون بود و
 نلغ های که خوب نبود وزن بی محاب داشت را نمی دید و صبر اجازه نمی داد
 که من هم بیستم خودمان اصلا اوایل تلوزیون نداشتیم کتاب معانی و امام و را
 می خواند و می گفت از سبب رنگت تمام شوم خودم را به کارهای مختلف کردم
 ما کم تا کمتر به شما فکر کنم بیسالی ماه رمضان در خرداد بود و محمد روزه بود و وقت
 از صبح آمد ضلای تندی بود به محض اینکه افطار شد ظرف آب یخ را کامل خورد
 همیشه به بچه ها سر می گفت از زیند با سید و از صبح خوردن آن دفع کنید و اگر از
 صبح خوردن آن دفع نکنید و حقان را خوردند من هم شما را دعوت کنم اهل کارهای
 من بود و وقت صبری خراب می شد خوردن تعمیر می کرد با فاسد خوردن را
 تعمیر می کرد کید فدر باستان نجاران خراب شد و تعمیر می توانست درست
 کند خودش شروع کرد به خیال و برود و درستش کرد در محیط کارش وقت صبح ها
 حلیم یا آش می خریدیم من را کنار می گذاشت و طوری می خرید که من در همکارانم
 با هم بخوریم و همکاران من گفته صقیر هستم فلان است از پس جویان بود
 همکارها به او می گفتند داراش کید فدر برادرم در شهر داران کار داشت
 ۲-۳ روز بیاید روز چهارم محمد ساعت چهار صبح بیدار شد و گفت باید بروم دنبال
 برادرت دارم را برداشت و با هم رفتیم دنبال داران

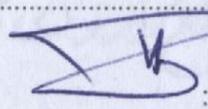

نام و نام خانوادگی و امضاء راوی:

نام و نام خانوادگی و امضاء مصاحبه کننده:

که ضلع خانوار هم محمد رضا دوست داشتند همیشه آهنگ را در پیروان روشن
 می کرد و آهنگ ورزشی می خوانست و با دلیل ورزش می کرد و ورزشگاهی
 نزدیک خانده این را دوست داشت و با استفاده از وقت ضلع به طول علاقه داشت
 و می گاست همیشه حوض را می شست و می خواست هم جای خانه درست باشد
 و قسری فیلم حل با بحال را می خرید می کرد و وقت طل با بحال و قسری بخار خرید و
 آورد در باغی گاست و بعدش خوردن جای کار است کدیفه در خانه رفت
 سبب گاست با آمدن روشن می رفت و هر دو با خانوار ام بیگ بیگ می رفتیم
 و ضلع با خانوار ام شوخی می کرد و با برادرهایم می خندید ضلع توخ بود یکی از
 همکارهایم از فاکارانی بدش می آمد بعد محمد به من گفت : استون را برای
 شام قتران دعوت کن و بعدم به من گفت : فاکارانی سیزده من که از فاجوا
 صندیداشتم و قسری طرف نخود غذا می است دنبال محمد رضا دوست رفت و توان
 خانم خواتی این غذا را برای من بپزد و آن روز ضلع خندیدیم محمد از
 آکوچه ضلع بدش می آمد بیدار دارم کوفته نخچه بود و وسط آن آکوچه پزاشته
 بود قسری محمد خورد ضلع بدش آمد ضلع می فاعله سر می زد برادرهای کوچکترش
 وقت می رفتند دنبال بازی آنها را می خواند و می گفت چه درس نری خوانند؟
 برای همین وقت نامی رفتیم آنجا هم آنها می دویدند سر تا می ایستاد، با آمدن
 کدیفه رفتیم اهواز در راه ضلع خوش بخورد بود و هر دو دوست داشتیم بر ایمل
 می خرید فاعله است اهواز و کادان بود بعد آنجا فاکارانی

نام و نام خانوادگی و امضاء راوی:

نام و نام خانوادگی و امضاء مصاحبه کننده:

که کردند در یک باغ در آباران، محمد سرفراز را شناسند و از او عکس گرفتند.
 در کاهای خانه ضلع به من گفتم که خیال نمی‌کنم کرد لباس و صراط من هست مگر
 همه کاری من کرد ضلع، زلفت صبا من بود و منم قرار بود بر لبان محمدان باید
 ضلع چیز من خریدم زلفت من خواهر به مهاجرت ضلع رسیدن کنیم و منم خواهم منبری
 کمبود راسته باشند گاهی که برای خودش لباس و کفش من خریدم در این روز
 یک دفعه با یک از دوستانش رفتم شیراز و آنجا رفتم با یک یارم است که ما آن روز
 برای غذا عین لوبو خفته بودم من متوجه شدم که صبا من محمد رضا به جایی رفته است
 و منم وقت کردم دیدم به یک سیر که نگاه من کند آن سیر که راست از ناخفای کنار بار
 من خورد و با بکاشی باره بود محمد آن روز بلند شد رفت به آن سیر که غذا دارد و
 لباسهای خودش را به او داد آن سیر اهل مشهد بود و پول نداشت رفت بر این
 بیچاره شدم خرید و پول داخل جیبش نداشت و او را فرستاد مشغول به حسابها خد
 گفتم که از حسابها شوهرش فوت کرده بود و منم آمدند در محله و محمد دید که
 آنها مردند از تمام آنها را برایشان برد و برایشان چید برای بچه‌های
 آن لباس و در یک من خرید و منم زلفت نگاه دارند ضلع به ازاد بر گفتم که بسیار
 از بیارستان بر من گفتم یک زن شوهر بیگانه ضلع استاده بودند محمد یک دفعه ما من
 را نبرد راسته و زلفت آن دونفر را به آن طرف ضلعان برد و زلفت از دروغ بدین
 من آمد یک دفعه یقین از آنها بعد از از دواج بیگانه شده بود و منم زلفت خانم زلفت
 است محمد رضا ضلع عصا بر نه و با او در جوار کرد زلفت بعد موقع از دواج کوری که

نام و نام خانوادگی و امضاء مصاحبه کننده:

نام و نام خانوادگی و امضاء راوی:

که حال من خواهی دفتر مردم را بدیخت بکنی و با آن شخص قطع رابطه کرد
 اصلاً عیب نمی کرد برادر شوهرم برای از رواج بگیری را سبزه بود و عا در شوهرم
 نسبت سرش حرف می زد و هر صلیه ناراحت شده و بر من گفت بلند شوید تا بروم
 اصلاً اهل اسراف نبودم من گفتم: به اندازه غذا بنه که اسراف نشود در بیمارستان و قوت
 نان با غذا اصفانه می آید من گفتم: در سطل نریزید و در اهل در یک بلاستیک
 جمع کنید تا برای یک صوانه ببرم. گاهی که کاری می کرد من ناراحت می شدم و در
 برای من لباس می خرید و از زلم در می آورد یکبار یک کیف پول پیدا کرده بود و یک
 شماره تلفن را طلوع بود و بعد به آن شماره زنگ زد و خودش بر مردم خانه آن شخص
 صلیه روی حلال و حرام حساس بود و صلیه لعنت دار بود یکبار یک ضبط خرید بود
 فروشنده بعد از صند فریبان شد محمد ضبط را کنار گذاشت و گفت بولا بناید
 استفاده کنیم تا صاحبش تقیم بگیرد که من خواهد نمود شد یا نه. ماه و عضاها در
 مسجد برای اعطاری گفت می کرد هم امام صین صلیه علاقه داشت یک نفر سه روز
 صینه بکلوز رفت و او را مردم بیمارستان و قوت دید آنچه به بچه رسیدگی نمی کنند گفت بحرام
 را من بوم، سیران را آورد خانه و برای امام صین نذر کرد و بچه خوب شد سریع
 رفت نذرش را از کرد ایام محرم در دست زنجیر زنی بود روزهای محاسن را از خود
 ببخود من شد صلیه در بند بر ایس کردن و نذر دادن گفت می کرد کلام درست می کرد بعد
 نذر را دوست داشت و برای آرزین بندی مسجد و محله می رفت و خودش
 شیرینی می خرید و بخش می کرد روزهای ۱۲ محرم هم شیرینی بخش می کرد یک

نام و نام خانوادگی و امضاء راوی:

نام و نام خانوادگی و امضاء مصاحبه کننده:

روز ۲۲ محرم فتح ملا و جان آقا بنیت ۴ تا ۲۰ سینه شکرین خورد و نفس
 کرد صلوات امام را دوست داشت بسیار خانگی از اقوام دزد رفته بود و محمد زرد را
 می شناخت رفت جلوی همان شخص استار و نیت امن من دامن زردی کلر چه
 کسی است می روم او را دوست می کنم آن شخص ترسیده بود و شبانه تمام
 وسایل را که دزدیده بود برگرداند دوران انقلاب بسیار پرستارهای دیر محمد
 گفته بودند حقوق ما را هم بگیر وقتش محمد رضا از باند بر می گشته به مردم در حال
 تظاهرات بودند می رسد و همان لحظه ما فوج هام جمله می کشد و محمد رام در سینه
 می کشد و محمد سنجق ثابت می کند که در تظاهرات بوده بعد همان روز محمد می کشد
 و ترس می راکر فتد اصلا ناراحت خودم نبودم فقط توان بودهای همکار هام بودم
 روزی که محمد شاه را با شکر کشیدند محمد سکر کار بود و وقتش از سکر کار بود که گفتم وقتش
 دیو محمد شاه بنیت صلوات خود شمال شد موقع آنکه اگر گفتن ها تمام رفت صری
 سنجاق که حکومت نظامی بود، یک دفعه یک نفر می رفت سنجاق های انقلابی را
 از روی دیوار پاک می کرد و سنجاق های دیر نوشت محمد آن شخص را گرفت و با او
 حرف زد طوری که او سنجاق شد روزی که امام آمدند اسبان تلوزیون را گذاشت
 و به ایستگاه و صدی جدید تا همه ببینند و امام را ببینند و صلوات خود شمال بود
 و بعد هم بنی رفتن ها شکرین نفس می کشد که کرده گفت : بخورید به افتخار امام
 و وقتش کسی مخالف امام بود با او صحبت می کرد و او را افتخار می زد و می گفت (للام
 کشور اسلام و ضرب می کند با حاج آقای طاهری و افراد سجد اعظم در آستان بود

نام و نام خانوادگی و امضاء راوی:

نام و نام خانوادگی و امضاء مصاحبه کننده:

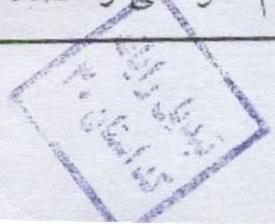
۱۱

که و خورشید هم از طرف مسجد اعظم به صیحه اغرام شد همان زمان انقلاب بایم
است روزی که من خواستند مامور ها حاج آقا طاهری را دستگیر کنند شهید صنیع
رضت انداخته بود سر ضایبان تا آنجا نتوانستند وارد ضایبان شوند روزی که
آقای طالبانی شهید شد ضلیه ناراحت بود و هر گفتم اصفا این مرد را به این
خوبی بود بزرگترین آن روزی خوشبختی و سعادت بچه هایش بود

نام و نام خانوادگی و امضاء راوی:

نام و نام خانوادگی و امضاء مصاحبه کننده:

۱۲

عنوان خاطره: حادثه حمله به بیمارستان
در سال ۱۳۶۱ موقع بدین آمدن دروس به تهران شهری،

هشتم به مدت تقریباً ۳۰ روز از منطقه به خانه بازگشت تا برای

وضع عمل پیش من باشد او حتی بعد از مرخص شدن از بیمارستان

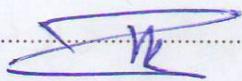
تعداد کارهای منزل را به شرفایی انجام می داد. خرزندگان یک ماه شد

یک روز صبح از خواب بیدار شد آرام و قرار ندانست، لفت من باید

به جبهه برگردم سعی کردم مانع شوم تا کمی دیگر برود ولی نتوانم نکرد و

برای رفتن بیشتر با من راه می کرد و لفت دست بد آگاهی

به خواهم آمدند و روس لفت: چرا خوابیده ای؟ چرا لباس زرم ^{نوشده} نپوشیده ای؟

نام و نام خانوادگی و امضاء راوی:

نام و نام خانوادگی و امضاء مصاحبه کننده:

بلند سو ناس رزم بیوش !!

اینطور که از من دانستید که اینها را دانستید که

می رسید، نگاه آفرین گویای همه چیز بود و مرا می فرار کرد، یک ماه

بود از رفتنش به جبهه خواب دیدم، سینه آورده بودند و در منزلتان

رفتن می کردند، به من الحام سیده بود، سینه آورده، فرزندم علی ۳ ساله

بود، ساعت ۴ با مدار از خواب بیدار شد و می گفت من می خواهم

بگم یعنی نرم آگامس کنم و فقط این جمله را تکرار می کرد،

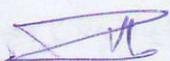
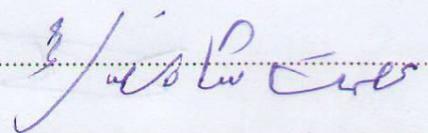
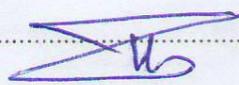
که همان روز ۴ صبح روز عاشورا حرم را بشارت رسیده بود و

به گفته ی همسرانش فرزندش علی را صدا می زد.

نام و نام خانوادگی و امضاء راوی:

نام و نام خانوادگی و امضاء مصاحبه کننده:

کد روز با همسر و فرزندانم به بنگلر از مسافرت کردم. در پی
از بارک های غذا می خوردم ، فقیری آهسته از ترسندی نهانزی
غذای دیگران را جمع می کرد ، همهم خدی ناراحت شد و غذای
را به آن فقیر بخشید و چون له پس مناسب و تمیزی نداشت
کسی از سیراهن هاش و نیز کفش هاش را به او داد و خودش
دستایی خرید و پوشید . وقتی با آن فقیر صحبت کرد بمحمد اهل
مسجد است . و پولی برای دیدار خانواده خود ندارد که برایش بلیط
خرد و فقیر را به مسجد فرستاد .

نام و نام خانوادگی و امضاء راوی:

نام و نام خانوادگی و امضاء مصاحبه کننده:

عنوان خاطره: خاطرات شهید مهدی منا آسور

با سلام و درود به روح پاک و شایسته شهیدان والا مقام شهید مهدی منا آسور در تاریخ ۸ آذر ۱۳۲۵ در اصفهان چشم به جهان گشود دوران کودکی را در خانواده مذهبی در

نسیجان اصفهان گذراند. از کودکی عاشق مسجد و نماز بود و هر روز برای نماز خود را به مسجد حله می رسانید و با

دوستان خود برای مکتب سعدی بلو مکتب راست ادامه دوران کودکی را در اصفهان گذراند و بعد از آن به شهرستان

قمارجان روستای اجداد عزیمت نمود و همراه خانواده به کتار رزی مشغول شد تا اینکه مشغول گردید و ما را هم

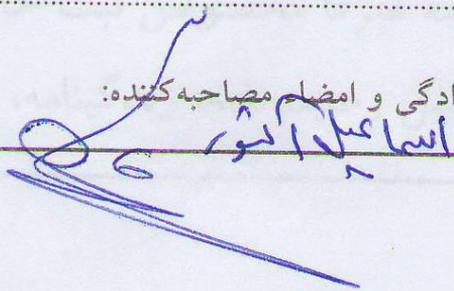
خدمت سربازی گردید بعد از اتمام خدمت به دنبال کار به اصفهان رفت که توسط یکی از آشنایان در

نام و نام خانوادگی و امضاء راوی: جامع علی آسور

نام و نام خانوادگی و امضاء مصاحبه کننده:

اسما علیا آسور

بیمارستان خود رسید امضای مسئول به کارگردید و در
همان جا با خانم آتنا سردار در احوال کرد که خدا بعد از

یک سال صاحب فرزندی اول شد بعد از آن عازم جبهه حاس
حق علیه باطل گردید و پس از سه ماه برکت و بارش

ما آمد (پدر و مادرش) برکت می دارم به جبهه بر سر آمد و دیگر
هم بر سر آمد و شما و خانواده ام را به خدا سپارم امیدوارم

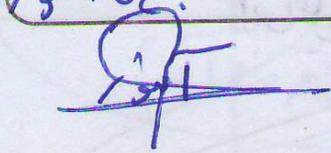
که از دست خیرا حق باسید و همه خانواده را به خواندن نماز
در روز و دیگر واجبات سفارش کرد و وقتی به جبهه برکت

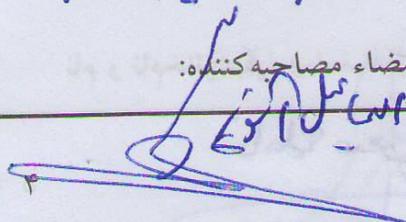
همسرش سرزند دوم را بدینا آورد و اولی از هو تر سرزند دوم
را ندید چون یک هفته بعد از بدینا آمدن مهدی در روز

لا اله الا الله در منقطع عملیات عینی غرض دعوت حق را لیب
گفت و به سعادت رسید امیدوارم که بتوانیم پیروز راه امام
و شهدای ترانقیر باشیم و راه مستان را ادامه بدیم.

نام و نام خانوادگی و امضاء راوی: حاج علی اکبر

نام و نام خانوادگی و امضاء مصاحبه کننده:

مهدر ضا از همان دوران کودکی من را به حجاب و خواندن
قرآن خواند از آنجا که من خواهر بزرگتر بودم ولی

همیشه همه کارها و مشکلاتم را با والدینم می گذارتم و هر
وقت می را می دیدم گفت خواهر عزیزم تو از همه ما بزرگتر

هستی باید الگویی همه افراد خانواده باشی یعنی کنی در زندگی
راه حضرت زهرا را ادامه دهی و کارهایی انجام دهی که

قلب حضرت زهرا از تو را می رقصند و باشد بار آخری
که به دیدم آمد فقط سفارش کرد که مواظب مادرمان

باشم و زنی و فرزندان را یاری کنم تا آنها احساسی بی پدری
نکنند و از اینکه پدرشان تغذیه شده است با خود بیالند

و سعی کنند راه پدرشان را ادامه دهند و امام را اسلام
را به هر طریقی هست یاری کنند

نام و نام خانوادگی و امضاء کننده:

فاطمه مغربی آنور

نام و نام خانوادگی و امضاء مصاحبه کننده:

امیرعلی آنور

برادرم بهترین دوست و رفیق دوران کودکی و نوجوانی
بود او همیشه مرا به مسجد محل دعوت می کرد و من گفت در

مجالس مذهبی مشارکت کنید و علم و تقوا بیاموزید که باید
بدر راه حضورت علی ^(ع) باشیم. ایشان علامه خاصی به امامان و

اهل بیت داشت همیشه آرزو داشت راه کربلا باز شود و به
زیارت آنجا ابا عبد الله و حضورت ابا الفضل برود ولی نتوانست

ولی از آن بجایی که علامه خاصی به امام حسین و اصحابش داشت تاریخ
شهادتشان و صدق حسد با روز هفتم محرم سال ۱۳۶۱ به آرزوی

رسید او همیشه گفت وقتی دینی و اسلام در خطر است جان
چهار زنی دارد.

نام و نام خانوادگی و امضاء مصاحبه کننده:

نام و نام خانوادگی و امضاء راوی:

علامه منیر کسوی

امیر علی کسوی

شبکه پیام

ره یافتگان وصال

معاونت پژوهش و تبلیغات
شعبه مطبوعات

شهید: محمدرضا آقشوری

محل تولد: افجد
محل شهادت: تهران
نام پدر: علی
عملیات: محرم
تاریخ تولد: ۱۳۳۵
کد بایگانی: ۷۱۴۳۴۴
تاریخ شهادت: ۱۳۶۱
شغل: کارگر

قسمتی از وصیت شهید: (اگر شهید وصیت نامه ندارد خلاصه زندگینامه وی درج گردد)

منشور گرامی آقشوری در مورد کارهای اخلاقی و خانوادگی بسیار است. این انسان با نظر عالی و فکر عمیق در دوران کودکی
 برادرهای آکنده عاطف و یاران و همکاران در خانواده گوناگون است. قدم به قدم از استعدادهای این جوان
 با طیب خاطر بیست و نه سالگی است. اما بهر ضعیف مالی خانواده اجازه تحصیل برش از آن برابری
 ندارد. برادر بزرگوارش محمود و کارگر و دوستی و همکاری کارگر پس از خدمت قوتی بسیار با کوشش و زحمات
 آن کارگر در بیاد داده مشغول کار در چند سالگی است. آن کارگر جنبه تحریر و نگارش و سرپرستی
 هم چنین و جبهه افکار و بهر همکارش گفتند از همین سفر رفتیم که حق ندارد بیست و سه هزار و قرآن
 در راهم امانت کند. همیشه تلاش و کوشش داشت. در مسجد و ملاقات قرآن و مراسم دعا و کسب نماز
 جماعت شرکت فعال داشت. در کارهای رفیق و دوستی و در این مراسم شرکت گشته عایش امام
 حسین را در راه او بود و برای بار دوم در جمع جوانان امامت ظهور از بیست و سه هزار نفر شرکت نماز داشت